

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 297/2025-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára (sudca spravodajca) a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDAKOVANÉ], a [REDAKOVANÉ], obaja [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. RK-2Csp/20/2023-336 z 20. januára 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 7. apríla 2025 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva vlastniť majetok podľa čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie označeným uznesením okresného súdu. Navrhujú napadnuté uznesenie okresného súdu zrušiť, vec mu vrátiť na ďalšie konanie a priznať im náhradu trov právneho zastúpenia.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že okresný súd prostredníctvom vyššej súdnej úradníčky rozhodol uznesením sp. zn. RK-2Csp/20/2023 z 22. augusta 2024 o výške trov konania tak, že sťažovateľom priznal náhradu trov konania 1 553,96 eur. V odôvodnení rozhodnutia dospel k záveru, že ďalšie úkony právnej služby i) sťažnosť proti uzneseniu z 21. septembra 2023 (o pripustení nového žalobcu), ktorá bola zamietnutá, ii) žiadosti o odročenie pojednávania zo 4. marca 2024 a z 2. apríla 2024 (podané mailom, nedoplnené písomným podaním v lehote), iii) porada s klientom zo 14. augusta 2023, z 25. augusta 2023 a 10. októbra 2023 (nepreukázané, že boli reálne vykonané) vyhodnotil ako neúčelné, a preto za ne náhradu nepriznal. Proti tomuto uzneseniu sťažovatelia podali sťažnosť, ktorú okresný súd napadnutým uznesením sudcu zamietol. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa stotožnil s názorom vyššej súdnej úradníčky o nepreukázaní

sporného právneho úkonu porady s klientom z 10. októbra 2023 a o neúčelnosti úkonu právnej služby sťažnosť proti uzneseniu z 21. septembra 2023. Náhradu trov za podanie sťažnosti proti rozhodnutiu o výške trov (trovy sťažnostného konania) okresný súd sťažovateľom s poukazom na viaceré rozhodnutia ústavného súdu nepriznal.

3. Sťažovatelia nespokojní s odôvodnením napadnutého uznesenia namietajú porušenie svojich označených práv napadnutým uznesením. V sťažnosti uvádzajú argumenty a skutkové tvrdenia, ktorými chcú spochybníť správnosť prijatého záveru o neúčelnosti sporných úkonov právnej služby.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

4. Ústavnú sťažnosť sťažovateľov ústavný súd predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

5. Podľa § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde navrhovateľ musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, ak odsek 2 alebo § 35 neustanovuje inak.

6. Sťažnosť bola nepochybne koncipovaná a podaná právnym zástupcom sťažovateľov. K sťažnosti nebolo pripojené ani neskôr doplnené splnomocnenie pre zastupovanie sťažovateľov v tomto konaní pred ústavným súdom.

7. Vzhľadom na to, že sťažovatelia deklarujú, že sú zastúpení advokátom, teda osobou znalou práva, u ktorej sa predpokladá poskytovanie právnych služieb s odbornou starostlivosťou, neprichádzalo do úvahy odstraňovanie nedostatkov sťažnosti postupom podľa § 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde aj s prihliadnutím na právnu úpravu všeobecnej poučovacej povinnosti podľa § 160 Civilného sporového poriadku, ktorá je primerane aplikovateľná podľa § 62 zákona o ústavnom súde.

8. Z uvedeného dôvodu ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí.

9. Keďže ústavná sťažnosť bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľov v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

10. Nad rámec dôvodov odmietnutia sťažnosti v záujme poskytovania materiálnej ochrany základných práv a slobôd ústavný súd dodáva, že aj v prípade perfektnej ústavnej sťažnosti existoval dôvod na jej odmietnutie, a to pre jej zjavnú neopodstatnenosť. Ústavný súd konštatuje, že dôvody a výhrady sťažovateľov, ktorými argumentovali porušenie svojich označených práv napadnutým uznesením okresného súdu, sú koncipované skutkovo, akoby išlo o ďalšie odvolanie, resp. sťažnosť podľa Civilného sporového poriadku. V tejto súvislosti poukazuje na to, že nie je skutkovým súdom, ale nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti a v princípe (až

na výnimky) dokazovanie nevykonáva. Pokiaľ sťažovatelia namietali arbitrárne posúdenie svojho nároku na náhradu trov konania, ústavný súd, vychádzajúc z obsahu odôvodnenia, konštatuje, že odôvodnenie poskytuje dostatok skutkových a právnych dôvodov, prečo im nebola priznaná náhrada za konkrétne úkony právnej služby. Podľa názoru ústavného súdu nejde o zjavne neodôvodené či arbitrárne rozhodnutie o trovách konania spôsobilé vyvolať pochybnosti o jeho ústavnej udržateľnosti aj v kontexte toho, čo je v „hre“.

11. Ústavný súd rozhodnutia o trovách konania meritórne preskúmava iba celkom výnimočne, a to v prípadoch, ak samotné rozhodnutie všeobecného súdu je takým excesom z požiadaviek kladených na spravodlivý proces alebo ide o také extrémne vybočenie z princípu spravodlivosti, že je spôsobilé zasiahnuť do ústavnoprávnej roviny, a teda i do práv účastníka konania, ktorý podal ústavnú sťažnosť. Inak povedané, problematika náhrady trov konania by mohla dosiahnuť ústavnoprávny rozmer len v prípade extrémneho vybočenia z pravidiel upravujúcich toto konanie, k čomu by mohlo dôjsť najmä na základe takej interpretácie a aplikácie príslušných ustanovení právneho predpisu, ktorá by v sebe zahŕňala črty svojvôle (porov. I. ÚS 40/2012, II. ÚS 364/2014, II. ÚS 64/09, III. ÚS 92/09, IV. ÚS 248/08, z novej judikatúry pozri II. ÚS 153/2016, II. ÚS 357/2016, II. ÚS 681/2016, II. ÚS 506/2018, II. ÚS 494/2018, II. ÚS 566/2018, II. ÚS 145/2025). O takýto prípad v prejednávanej veci nešlo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu